

Bruksela, 16 września 2016 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0280 (COD)

12254/16
ADD 4

PI 96
CODEC 1271
RECH 270
EDUC 285
COMPET 488
AUDIO 97
CULT 79
DIGIT 102
TELECOM 168

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	14 września 2016 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	SWD(2016) 302 final
Dotyczy:	DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW dotyczącej unowocześnienia przepisów prawa autorskiego UE Towarzyszący dokumentowi: wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw autorskich na jednolitym rynku cyfrowym oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do retransmisji programów telewizyjnych i radiowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument SWD(2016) 302 final.

Załącznik: SWD(2016) 302 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.9.2016 r.
SWD(2016) 302 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

dotyczącej unowocześnienia przepisów prawa autorskiego UE

Towarzyszący dokumentowi:

Wniosek

**dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie praw autorskich na jednolitym rynku cyfrowym
oraz**

Wniosek

**rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady
ustanawiające przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw
pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez
organizacje radiowe i telewizyjne oraz do retransmisji programów telewizyjnych i
radiowych**

{COM(2016) 594 final}
{SWD(2016) 301 final}

Streszczenie oceny skutków
Ocena skutków dotycząca unowocześnienia przepisów prawa autorskiego UE
A. Zasadność działań
Na czym polega problem i dlaczego jest to problem na poziomie UE?
W niniejszej ocenie skutków analizie poddano szereg zagadnień związanych z funkcjonowaniem prawa autorskiego UE na jednolitym rynku cyfrowym. Przeanalizowano dostosowanie obowiązującego prawa bądź wprowadzenie nowych przepisów w trzech odrębnych obszarach: (i) <u>dostęp do treści online</u>; (ii) <u>funkcjonowanie kluczowych wyjątków w otoczeniu cyfrowym i transgranicznym</u>; oraz (iii) <u>funkcjonowanie rynku praw autorskich</u>. Problemy <u>dotyczące pierwszego obszaru</u> poruszone w ocenie skutków są bezpośrednio związane z trudnościami napotykanymi przy weryfikacji praw autorskich do treści <i>online</i> przez nadawców, usługi retransmisji, platformy wideo na żądanie (VoD) lub instytucje dziedzictwa kulturowego. Nadawcy napotykają trudności szczególnie podczas weryfikacji praw autorskich do celów udostępniania programów telewizyjnych i audycji radiowych <i>online</i> za granicą; podobnie weryfikacja praw autorskich może być skomplikowana w przypadku usług retransmisji innych niż operatorzy sieci kablowych, gdy oferują kanały z innych państw członkowskich. Przy ocenie zakresu tych problemów i możliwych rozwiązań uwzględniono głównie wnioski z oceny funkcjonowania dyrektywy dotyczącej przekazu satelitarne i retransmisji drogą kablową (dyrektywy 93/83/EWG). Ponadto trudności w nabywaniu praw do treści <i>online</i> przyczyniają się do ograniczenia dostępności europejskich utworów audiowizualnych na platformach VoD. Wreszcie poważne trudności napotykają instytucje dziedzictwa kulturowego, gdy udostępniają prawa do digitalizacji pochodzących z ich zbiorów utworów niedostępnych w obrocie handlowym i do ich publicznego rozpowszechniania. <u>W przypadku drugiego obszaru</u> niepewność prawa co do czynów dozwolonych na podstawie istniejących wyjątków w prawie autorskim, w szczególności w odniesieniu do otoczenia cyfrowego, wskazano jako główny problem w funkcjonowaniu jednolitego rynku cyfrowego. Z niepewnością prawa mają do czynienia nauczyciele i uczniowie, gdy korzystają z treści w ramach aktywności dydaktycznych o charakterze cyfrowym i transgranicznym. Badacze borykają się z niepewnością prawa w odniesieniu do możliwości prowadzenia eksploracji tekstów i danych (TDM) na podstawie treści, do których mają legalny dostęp. Niepewność prawa i nieproporcjonalnie wysokie koszty transakcyjne również mogą być przeszkodami w ochronie utworów, szczególnie w postaci cyfrowej, przez instytucje dziedzictwa kulturowego. <u>W trzecim obszarze</u> ocena skutków koncentruje się na zagadnieniach związanych z dystrybucją wartości w środowisku <i>online</i>, z uwzględnieniem różnic między problemami, które napotykają podmioty praw „na wyższym szczeblu”, gdy chcą udzielić licencji na swoje treści niektórym typom usług <i>online</i>, a problemami, które napotykają „na niższym szczeblu” twórcy podczas negocjowania umów dotyczących korzystania z ich utworów. Podmioty praw borykają się z trudnościami, gdy próbują kontrolować swoje treści i zarabiać na korzystaniu z nich poprzez usługi <i>online</i> przechowujące i udostępniające treści dodawane przez użytkowników końcowych. Wydawcy prasowi również zaczęli mieć trudności z licencjonowaniem swoich publikacji i zapobieganiem nieupoważnionemu korzystaniu za pośrednictwem usług <i>online</i>. Ponadto wszyscy wydawcy stają w obliczu niepewności prawa w odniesieniu do możliwości otrzymywania części wynagrodzenia z tytułu korzystania z utworów na podstawie wyjątku. Wreszcie autorzy i wykonawcy (twórcy) nie zawsze mają wystarczającą ilość informacji na temat eksploatacji ich utworów, umożliwiającą im wynegocjowanie odpowiedniego wynagrodzenia za eksploatację ich praw.
Co należy osiągnąć?
Zidentyfikowano trzy cele ogólne: (i) umożliwienie szerszego dostępu <i>online</i> do treści chronionych w całej UE, ze szczególnym uwzględnieniem programów telewizyjnych i radiowych, europejskich utworów audiowizualnych i dziedzictwa kulturowego; (ii) ułatwianie cyfrowych zastosowań treści chronionych na potrzeby edukacji, badań i ochrony w ramach jednolitego rynku; oraz (iii) zagwarantowanie, aby rynek praw autorskich <i>online</i> działał efektywnie w odniesieniu do wszystkich podmiotów i oferował właściwe zachęty do inwestowania w treści kreatywne i rozpowszechniania ich.
Na czym polega wartość dodana podjęcia działań na poziomie UE (zasada pomocniczości)?
Koncentrując się na działaniu przepisów dotyczących prawa autorskiego UE w otoczeniu cyfrowym i <i>online</i>, w

niniejszej ocenie skutków przeanalizowano problemy, które mają istotny wymiar transgraniczny.

Jeśli chodzi o pierwszy obszar, krajowe rozwiązania w zakresie wyżej wymienionych problemów związanych z dostępem do treści *online*, w tym dostępem transgranicznym, mogą powodować dalsze rozdrobnienie jednolitego rynku cyfrowego. Dlatego aby stworzyć wyraźne korzyści, należy zapewnić wspólne podejście i działania na poziomie UE.

Jeśli chodzi o drugi obszar, istniejący poziom harmonizacji ogranicza możliwość prowadzenia przez państwa członkowskie działań w dziedzinie prawa autorskiego, gdyż nie mogą one jednostronnie zmieniać zakresu zharmonizowanych praw i wyjątków. Ponadto niezbędna jest interwencja ze strony UE służąca zagwarantowaniu pewności prawa w przypadku sytuacji transgranicznych. Jeśli chodzi o trzeci obszar, uzasadnienie działań UE wynika zarówno z już obowiązującej harmonizacji (zwłaszcza w zakresie praw), jak również z transgranicznego charakteru rozpowszechniania treści *online*. Działania na poziomie krajowym nie byłyby wystarczająco skuteczne, aby rozwiązać zidentyfikowane problemy (szczególnie ponieważ nie miałyby odpowiedniej skali), oraz mogłyby stwarzać nowe przeszkody i powodować rozdrobnienie rynku. Działania na poziomie UE są konieczne w celu zagwarantowania pewności prawa twórcom oraz podmiotom inwestującym w treści, dystrybutorom i użytkownikom. Umożliwią one również podmiotom praw skuteczniejsze wykonywanie swoich praw w otoczeniu *online* oraz zagwarantują równe szanse na jednolitym rynku cyfrowym.

B. Rozwiązania

Jakie są różne warianty działań służących osiągnięciu celów? Czy istnieje wariant preferowany? Jeżeli nie, dlaczego?

Warianty przeanalizowane dla każdego tematu obejmują wariant podstawowy, którym w większości przypadków jest wariant nieustawodawczy (w formie wytycznych lub zalecenia Komisji bądź dialogu zainteresowanych stron) oraz jeden lub kilka wariantów ustawodawczych. Dla każdego tematu wskazano wariant preferowany.

W obszarze dostępu do treści online w ramach wariantów ustawodawczych analizuje się różne systemy udzielania licencji, które uruchamiają mechanizmy ułatwiające weryfikację praw.

- Wariantem preferowanym w odniesieniu do transmisji online organizacji radiowych i telewizyjnych jest stosowanie zasady państwa pochodzenia do weryfikacji praw w przypadku ich usług *online*, które mają charakter uzupełniający wobec pierwszej emisji.
- Jeżeli chodzi o cyfrowe retransmisje programów telewizyjnych i radiowych, wariantem preferowanym jest zastosowanie obowiązkowego zbiorowego zarządzania prawami do usług retransmisji świadczonych za pośrednictwem „zamkniętych” sieci łączności elektronicznej.
- W przypadku udzielania licencji dotyczących praw VoD wariant preferowany obejmuje dialog europejskich zainteresowanych stron oraz mechanizm negocjacyjny, które ułatwiłyby zawieranie umów licencyjnych na eksploatację *online* utworów audiowizualnych poprzez usuwanie barier w umowach.
- Wreszcie w przypadku utworów niedostępnych w obrocie handlowym wariantem preferowanym są działania ustawodawcze na poziomie UE, umożliwiające państwom członkowskim wprowadzenie konkretnych mechanizmów prawnych do zawierania zbiorowych umów licencji na korzystanie z utworów niedostępnych w obrocie handlowym przez instytucje dziedzictwa kulturowego, oraz wprowadzanie transgranicznych skutków tego typu umów.

W odniesieniu do wyjątków warianty ustawodawcze zostały opracowane tak, aby uzupełnić istniejące wyjątki (w przypadku ochrony i nauczania) lub wprowadzić nowy wyjątek dla określonych zastosowań (na przykład eksploracji tekstów i danych). Przewiduje się różne warianty, różniące się pod względem zakresu wyjątku, beneficjentów lub związków z rynkiem licencji.

- Wariantem preferowanym dla działań dydaktycznych jest obowiązkowy wyjątek obejmujący zastosowania cyfrowe używane w kontekście ilustracji do nauczania z możliwością uzależnienia go przez państwa członkowskie od dostępności odpowiednich licencji obejmujących te same zastosowania (cyfrowe i transgraniczne).
- W przypadku eksploracji tekstów i danych wariantem preferowanym jest obowiązkowy wyjątek mający zastosowanie do organizacji badawczych działających w interesie publicznym, na przykład do uczelni i instytutów badawczych. Wyjątek umożliwiłby im prowadzenie eksploracji tekstów i danych na podstawie treści, do których mają legalny dostęp, na potrzeby badań naukowych.
- W przypadku ochrony dziedzictwa kulturowego wariantem preferowanym jest obowiązkowy wyjątek do celów związanych z ochroną realizowanych przez instytucje dziedzictwa kulturowego.

Jeśli chodzi o funkcjonowanie rynku praw autorskich, rozpatrywane warianty ustawodawcze mają na celu zapewnienie sprawiedliwego podziału wartości w środowisku *online*, w szczególności poprzez nakładanie konkretnych obowiązków na niektóre rodzaje usług *online* lub na podmioty zawierające umowy z autorami i

wykonawcami.

- W odniesieniu do korzystania z treści za pośrednictwem usług w zakresie treści dodawanych przez użytkowników preferowanym rozwiązaniem jest obowiązek, aby usługi *online* przechowujące i udostępniające dużą ilość treści przesyłanych przez użytkowników stosowały odpowiednie i adekwatne technologie oraz zwiększyły przejrzystość wobec podmiotów praw.
- Jeśli chodzi o prawa do publikacji, preferowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie do prawa UE prawa pokrewnego dla wydawców obejmującego cyfrowe korzystanie z ich publikacji prasowych oraz przepisu, dzięki któremu państwa członkowskie będą mogły pozwolić wszystkim wydawcom (wiadomości, książek, publikacji naukowych itp.) na otrzymywanie części wynagrodzenia z tytułu korzystania w ramach wyjątku.
- W związku z brakiem przejrzystości w zakresie wynagradzania twórców preferowany wariant polega na wprowadzeniu do unijnych przepisów zobowiązania po stronie umownych kontrahentów twórców (zwłaszcza producentów i wydawców) do zachowania przejrzystości oraz mechanizmu wprowadzania zmian w umowie i rozstrzygania sporów.

Jakie są opinie poszczególnych zainteresowanych stron? Jak kształtuje się poparcie dla poszczególnych wariantów?

Warianty rozważane w niniejszej ocenie skutków miałyby wpływ na wiele zainteresowanych stron, w szczególności: autorów i wykonawców, organizacje zbiorowego zarządzania, producentów, wydawców, nadawców, dostawców usług retransmisji, dystrybutorów, usługi *online*, użytkowników instytucjonalnych, badaczy, konsumentów. Opinie zainteresowanych stron odnoszą się szczegółowo do każdego tematu i dlatego są przedstawione w odniesieniu do każdego wariantu w ocenie skutków. Wyniki prowadzonych w latach 2013-2016 konsultacji społecznych, potwierdzających analizę w niniejszej ocenie skutków, przedstawiono w załączniku 2.

C. Skutki wdrożenia preferowanego wariantu

Jakie korzyści przyniesie wdrożenie preferowanego wariantu lub – jeśli go nie wskazano – głównych wariantów?

Warianty preferowane wskazane w odniesieniu do transmisji *online* oraz retransmisji programów telewizyjnych i radiowych zmniejszyłyby koszty transakcyjne związane z weryfikacją praw ponoszone przez nadawców z tytułu ich transgranicznych transmisji *online* oraz związane z usługami retransmisji świadczonymi za pośrednictwem „zamkniętych” sieci łączności elektronicznej (na przykład IPTV). Mogą one również zwiększyć transgraniczne rozpowszechnianie i dostęp do programów telewizyjnych i radiowych nadawców.

Jeśli chodzi o udzielanie licencji dotyczących praw VoD, preferowany wariant przyczyniłby się do usunięcia przeszkód w umowach, a zatem mógłby poprawić dostępność europejskich utworów audiowizualnych na platformach VoD.

W przypadku utworów niedostępnych w obrocie handlowym preferowany wariant sprzyjałby redukcji kosztów transakcyjnych oraz umożliwiłby wprowadzenie szczegółowych licencji wymaganych do digitalizacji i upowszechniania utworów niedostępnych w obrocie handlowym przez instytucje dziedzictwa kulturowego, w odniesieniu do wszystkich rodzajów utworów oraz we wszystkich państwach członkowskich, w tym w wymiarze transgranicznym.

Nowy wyjątek odnoszący się do cyfrowego korzystania z treści chronionych w kontekście ilustracji nauczania da placówkom oświatowym i nauczycielom całkowitą pewność prawa. Oczekuje się, że dzięki temu częściej wykorzystywane będą technologie cyfrowe i innowacyjne metody nauczania oraz poprawi się ich jakość. Ponadto zapewni to uczniom wzbogacone środowisko edukacyjne i korzystnie wpłynie na ich wyniki. Możliwość uzależnienia przez państwa członkowskie wyjątku od dostępności licencji obejmujących te same sposoby korzystania dałaby niezbędną elastyczność bez zmniejszania pewności prawa użytkowników czy utrudniania transgranicznego korzystania z treści.

Nowy wyjątek w zakresie eksploracji tekstów i danych zwiększyłby pewność prawa oraz zmniejszyłby koszty weryfikacji praw dla organizacji badawczych, w tym w przypadku gdy projekty badawcze są prowadzone z ewentualnym rezultatem komercyjnym, na przykład w ramach PPP.

Preferowany wariant w odniesieniu do ochrony zapewniłby całkowitą pewność prawa instytucjom dziedzictwa kulturowego dokonującym w ramach ochrony zwielokrotniania utworów znajdujących się w ich stałych zbiorach, w tym przy użyciu technologii cyfrowych.

W trzecim obszarze objętym oceną skutków preferowane warianty powinny umożliwić podmiotom praw lepsze wykorzystanie i kontrolowanie rozpowszechnianie ich treści *online*. Zobowiązanie, aby usługi w zakresie treści dodawanych przez użytkowników korzystały ze środków technicznych, ułatwiłoby podmiotom praw podejmowanie decyzji o udostępnianiu swoich treści w ramach tych usług. Sprzyjałoby zawieraniu umów na korzystanie z treści oraz przyniosłoby dodatkowe przychody podmiotom praw.

W przypadku wydawców prasowych preferowany wariant zwiększyłby pewność prawa, wzmocniłby ich pozycję przetargową i miałby pozytywny wpływ na ich zdolność do udzielenia licencji na treści i egzekwowanie praw w zakresie ich publikacji prasowych. Preferowany wariant zwiększyłby również pewność prawa wszystkich wydawców w odniesieniu do możliwości otrzymywania przez nich części wynagrodzenia z tytułu korzystania w ramach wyjątku.

Obowiązki w zakresie przejrzystości nakładane na kontrahentów umownych zapewniłyby twórcom informacje niezbędne do oceny, czy ich wynagrodzenie jest właściwe, oraz środki prawne do żądania, w razie konieczności, zmiany wynagrodzenia (mechanizm zmian w umowie).

Jakie są koszty wdrożenia preferowanego wariantu lub – jeśli go nie wskazano – głównych wariantów?

Stosowanie zasady państwa pochodzenia do weryfikacji praw do dodatkowych usług *online* oferowanych przez

nadawców może stanowić nową sytuację dla podmiotów praw udzielających licencji na swoje treści nadawcom transmisji *online*. Są to jednak działania ukierunkowane (ograniczone do dodatkowych usług *online* oferowanych przez nadawców i niemające wpływu na swobodę zawierania umów przez nadawców i podmioty praw), które mają na celu ułatwienie rozwoju rynku bez zakłócania istniejących modeli biznesowych i strategii rozpowszechniania.

Zastosowanie obowiązkowego zbiorowego zarządzania w przypadku niektórych rodzajów usług retransmisji cyfrowej będzie w ograniczonym zakresie wpływać na decyzje podmiotów praw dotyczące udzielenia licencji. Koszty przestrzegania przepisów byłyby marginalne, ponieważ ta sama sieć organizacji zbiorowego zarządzania, z której korzysta się w przypadku licencjonowania praw do retransmisji drogą kablową, może być wykorzystana do licencjonowania praw do retransmisji w sposób inny niż drogą kablową.

W odniesieniu do mechanizmu negocjacji mającego na celu ułatwienie udzielania licencji dotyczących praw VoD koszty wdrożenia byłyby ograniczone, ponieważ państwa członkowskie mogłyby wykorzystać istniejące struktury obejmujące niezbędną wiedzę fachową. Zainteresowane strony (podmioty praw, dystrybutorzy, platformy VoD) mogą ponieść pewne koszty wynikające z uczestnictwa w mechanizmie negocjacji. Koszty te zostaną jednak zrekompensowane wzrostem efektywności wynikającym z udanych negocjacji.

Preferowany wariant dla utworów niedostępnych w obrocie handlowym nie pociąga za sobą żadnych kosztów bezpośrednich jako takich. W przypadku zastosowania mechanizmów prawnych organizacje zbiorowego zarządzania poniosą pewne koszty związane z wymogami w zakresie przejrzystości, obsługą klauzul *opt-out* i zarządzaniem licencją.

W obszarze wyjątków warianty preferowane nie będą w znaczącym stopniu wpływać na przychody podmiotów praw z tytułu udzielenia licencji. Bardzo ograniczone koszty przestrzegania przepisów mogą wynikać z konieczności dostosowania zakresu istniejących licencji w celu uwzględnienia nowych wyjątków.

W przypadku nauczania nowy wyjątek nie powinien mieć wpływu na rynek pierwotny podmiotów praw, zwłaszcza ze względu na cel i warunki związane z wyjątkiem (ilustracja nauczania, zastosowania cyfrowe w ramach bezpiecznych sieci elektronicznych). Może oznaczać pewne koszty przestrzegania przepisów dla państw członkowskich decydujących się na uzależnienie stosowania wyjątku od dostępności licencji obejmujących dane sposoby korzystania, ze względu na wymóg zapewnienia dostępności i eksponowania takich licencji. Dzięki poniesieniu tych kosztów będzie jednak możliwe znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych placówek oświatowych.

W przypadku eksploracji tekstów i danych warunek zgodnego z prawem dostępu przewidziany w odniesieniu do stosowania wyjątku zagwarantowałby, że preferowany wariant nie ma wpływu na rynek abonamentowy podmiotów praw.

Wariant preferowany dla ochrony dziedzictwa kulturowego nie będzie powodował szczególnych kosztów przestrzegania przepisów; wpływ na przychody podmiotów praw byłby minimalny, a nawet nieistotny, ponieważ wyjątek ten miałby zastosowanie jedynie do utworów, które instytucje dziedzictwa kulturowego mają już w swoich stałych zbiorach, i nie miałby żadnego wpływu na pozyskiwanie do zbiorów trwałych kopii.

W przypadku usług *online* rozpowszechniających treści dodawane przez użytkowników końcowych wystąpić mogą koszty przestrzegania przepisów wynikające z technologii, które należy wdrożyć. Koszty te byłyby uzależnione od ilości i rodzaju zidentyfikowanych treści. Przepuszczalnie będą one ograniczone, ponieważ technologie, które należy wdrożyć, muszą być adekwatne, a większość przedmiotowych usług już korzysta z niektórych technologii identyfikacji treści.

Nie przewiduje się, aby wprowadzenie prawa pokrewnego obejmującego korzystanie z publikacji prasowych w formie cyfrowej powodowało wyższe opłaty licencyjne dla dostawców usług *online*, którzy już zawierają umowy licencyjne obejmujące szczegółowe zapisy o korzystaniu z treści w postaci wiadomości cyfrowych. Może się to jedynie wiązać z kosztami dla tych dostawców usług *online*, którzy obecnie nie zawierają umów licencyjnych na ponowne korzystanie z treści wydawców, podczas gdy zgodnie z prawem autorskim powinni z zasady tak czynić. Możliwość, aby państwa członkowskie umożliwiały wszystkim wydawcom otrzymywanie części wynagrodzenia z tytułu korzystania z treści w ramach wyjątku, nie powinna powodować kosztów, jako że organizacje zbiorowego zarządzania zajmujące się poborem wynagrodzenia dla wydawców działają już w większości państw członkowskich. W przypadku wynagrodzenia dla twórców obowiązki w zakresie przejrzystości będą powodować koszty przestrzegania przepisów dla umownych kontrahentów twórców, jednak będą się one mieścić w rozsądnych granicach. Bardzo ograniczona dostępność danych nie pozwala na ogólne ilościowe określenie tych kosztów; mimo to w ocenie skutków zawarte są szacunki na podstawie kilku przykładów zgłoszonych przez zainteresowane strony. Mechanizm wprowadzania zmian w umowie może generować ograniczone koszty (na przykład koszty renegocjacji), jako że będzie przypuszczalnie stosowany głównie jako czynnik wywierania nacisku w negocjacjach. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać istniejące struktury do zmniejszenia ewentualnych kosztów związanych ze stworzeniem mechanizmu rozstrzygania sporów.

Jakie są skutki dla MŚP i konkurencyjności?

W ocenie wariantów polityki uwzględniono wysoki udział MŚP w sektorach kreatywnych. Warianty preferowane w obszarze dostępu do treści będą korzystne dla MŚP (nadawców telewizyjnych lub radiowych, usługodawców lub podmiotów praw) poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z udostępnianiem praw autorskich lub udzielaniem licencji w zakresie tych praw. W przypadku wyjątków preferowane warianty są rozwiązaniami, które nie powinny mieć istotnego wpływu na rynek licencji bądź przychody MŚP (podmiotów praw). Wykluczenie mikroprzedsiębiorstw nie zostało uznane za właściwe, gdyż powodowałoby znaczną niepewność prawa dla użytkowników.

W przypadku trzeciego obszaru niniejszej oceny skutków preferowane warianty będą sprzyjać MŚP (podmiotom praw) przy zawieraniu umów dotyczących usług *online* w zakresie treści. Zwolnienia lub środki łagodzące skutkujące obowiązkami dla MŚP nie zostały uznane za właściwe, gdyż mogą stwarzać przedsiębiorstwom możliwości obchodzenia obowiązków i nie przyczynią się do osiągnięcia zamierzonych celów.

Czy przewiduje się znaczące skutki dla budżetów i administracji krajowych?

Warianty preferowane nie spowodują żadnych znaczących skutków dla budżetów czy administracji krajowych. Niektóre warianty obejmują jednak szczegółowe obowiązki po stronie państw członkowskich, na przykład identyfikację lub stworzenie bezstronnej instancji w celu ułatwienia negocjacji między zainteresowanymi stronami w odniesieniu do udzielania licencji na prawa VoD; środki zapewniające eksponowanie licencji dotyczących zastosowań edukacyjnych; organizowanie dialogu między zainteresowanymi stronami w sprawie komunikacji z autorami i wykonawcami oraz ustanowienie mechanizmu rozstrzygania sporów między autorami / wykonawcami a ich kontrahentami umownymi. W odpowiednich punktach oceny skutków podano orientacyjne koszty, o ile są one dostępne.

Czy wystąpią inne znaczące skutki?
Nie dotyczy
Zasada proporcjonalności?
Warianty preferowane zostały opracowane w taki sposób, aby skutecznie zaradzić pierwotnym problemom bez wykraczania poza działania konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Inne warianty, niekiedy mające szerszy zakres, zostały wykluczone, gdyż nie pozwoliłyby na zrównoważoną i proporcjonalną reakcję na problemy przedstawione w niniejszej ocenie skutków.
D. Działania następne
Kiedy nastąpi przegląd przyjętej polityki?
Określono szczegółowe wskaźniki służące monitorowaniu postępów w osiąganiu założonych celów, przy czym dane będą gromadzone co 2 lub 3 lata. Kompleksowa ocena może zostać przeprowadzona nie później niż 10 lat po przyjęciu środków ustawodawczych w celu określenia ich skutków i wartości dodanej.